

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 816

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 5 decembrie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
785. — Decret privind conferirea unor decorații	2	1.166. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Pădurilor pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.....	12
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 780 din 25 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și a legii în ansamblul său	3-5	1.167. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Covasna de către doamna Gheorghiu Georgeta	12
Decizia nr. 781 din 25 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului și art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor	6-9	1.168. — Hotărâre privind desființarea Spitalului de Boli Cronice Ivesți, județul Galați	13
Decizia nr. 798 din 27 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar	9-11	M.144. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru aprobarea Instrucțiunilor privind transferul studenților înmatriculați în cadrul programelor de studii universitare de licență în instituțiile de învățământ superior militar.....	14-15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea unor decorații**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A și B, ale art. 8 lit. A și B și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale,
pentru profesionalismul și devotamentul în îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate în sistemul de telecomunicații speciale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 1* la prezentul decret.

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 2* la prezentul decret.

Art. 3. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 3* la prezentul decret.

Art. 4. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Comandor*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 4* la prezentul decret.

Art. 5. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 5* la prezentul decret.

Art. 6. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 6* la prezentul decret.

Art. 7. — Se conferă Crucea Națională *Serviciul Credincios* clasa a II-a, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 7* la prezentul decret.

Art. 8. — Se conferă Crucea Națională *Serviciul Credincios* clasa a II-a, cu însemn pentru civili, persoanei prevăzute în anexa nr. 8* la prezentul decret.

Art. 9. — Se conferă Crucea Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 9* la prezentul decret.

Art. 10. — Se conferă Medalia Națională *Serviciul Credincios* clasa a II-a, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 10* la prezentul decret.

Art. 11. — Se conferă Medalia Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 11* la prezentul decret.

Art. 12. — Se conferă Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a II-a, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 12* la prezentul decret.

Art. 13. — Se conferă Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 13* la prezentul decret.

Art. 14. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa I, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 14* la prezentul decret.

Art. 15. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a II-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 15* la prezentul decret.

Art. 16. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 16* la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 29 noiembrie 2012.

Nr. 785.

* Anexele nr. 1—16 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 780 din 25 septembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1)
din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar,
precum și a legii în ansamblul său**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în Dosarul nr. 3.467/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 866D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 868D/2012, nr. 872D/2012, nr. 873D/2012, nr. 875D/2012, nr. 876D/2012, nr. 882D/2012, nr. 969D/2012, nr. 997D/2012—nr. 1.002D/2012, având ca obiect aceleași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 3.504/40/2011, nr. 3.489/40/2011, nr. 3.758/40/2011, nr. 3.447/40/2011, nr. 3.658/40/2011, nr. 3.673/40/2011, nr. 3.461/40/2011, nr. 3.497/40/2011, nr. 3.506/40/2011, nr. 3.632/40/2011, nr. 3.634/40/2011, nr. 3.765/40/2011 și nr. 8.939/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 866D/2012, nr. 868D/2012, nr. 872D/2012, nr. 873D/2012, nr. 875D/2012, nr. 876D/2012, nr. 882D/2012, nr. 969D/2012 și nr. 997D/2012 — nr. 1.002D/2012.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 868D/2012, nr. 872D/2012, nr. 873D/2012, nr. 875D/2012, nr. 876D/2012, nr. 882D/2012, nr. 969D/2012, nr. 997D/2012—nr. 1.002D/2012 la Dosarul nr. 866D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 256/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 19 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 3.467/40/2011, nr. 3.504/40/2011, nr. 3.489/40/2011 și

nr. 3.758/40/2011, încheierile din 25 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 3.447/40/2011, nr. 3.658/40/2011 și nr. 3.673/40/2011, încheierile din 6 februarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 3.461/40/2011, nr. 3.497/40/2011, nr. 3.506/40/2011, nr. 3.632/40/2011, nr. 3.634/40/2011 și nr. 3.765/40/2011, precum și prin Încheierea din 27 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.939/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani (în numele și în calitate de reprezentant al reclamanților din dosare) cu ocazia soluționării unor litigii având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că măsura reducerii cu 25% a salariului aduce o gravă atingere dreptului de proprietate, fără a exista vreuna din cauzele expres și limitativ prevăzute de art. 53 din Constituție și fără caracter temporar. În acest sens, arată că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este constantă în a include salariul în categoria de „*bun*” protejat de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Autorul excepției consideră că Legea nr. 118/2010, considerată inițial constituțională, prin prisma caracterului temporar al măsurilor de austeritate, astfel cum s-a statuat în deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010 și nr. 874/2010, a devenit neconstituțională prin perpetuarea și permanentizarea acestei măsuri, care aduce atingere substanței dreptului de proprietate asupra bunului reprezentat de salariu.

În susținerea criticii de neconstituționalitate, sunt invocate hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 septembrie 2004, 8 noiembrie 2005 și 23 octombrie 2007, pronunțate în cauzele *Kopecky împotriva Slovaciei*, *Kechko împotriva Ucrainei și Cazacu împotriva Republicii Moldova*, precizându-se că privarea de proprietate impune statului obligația de a despăgubi pe proprietar, în caz contrar, ar aduce o atingere excesivă dreptului și ar constitui o rupere a echilibrului dintre necesitatea protecției dreptului și interesul general care impune luarea măsurii.

Așa fiind, apreciază că reglementarea criticată contravine art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În fine, autorul excepției formulează și o critică de neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 118/2010, precizând că la promulgarea și intrarea în vigoare a acestui act normativ au fost încălcate dispozițiile art. 147 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă consideră că Legea nr. 118/2010 este neconstituțională, în raport cu dispozițiile art. 147 alin. (2) din Constituție. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 975/2010, din ale cărei considerente instanța observă că Legea nr. 118/2010 nu putea să intre în

vigoare la data de 3 iulie 2010, atâta timp cât a fost înregistrată în termen legal o obiecție de neconstituționalitate. Așa fiind, apreciază că prin nerespectarea termenelor și condițiilor impuse de Legea nr. 47/1992, a fost lipsită de substanță forma de control de constituționalitate a legilor înainte de promulgarea acestora, Legea nr. 118/2010 încalcând, astfel, atât dispozițiile art. 146 din Constituție, cât și pe cele ale art. 1 alin. (3) și (5) și art. 16 din Legea fundamentală.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și invocă, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale și invocă deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010, nr. 874/2010 și nr. 1.655/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, precum și legea în ansamblul său.

Prevederile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 au următorul conținut:

„Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (5) potrivit căruia *„Dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sunt garantate”*, art. 44 alin. (1)—(3) privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și (5) privind tipurile de proprietate — publică și privată și caracterul inviolabil al proprietății private, în condițiile legii organice, art. 146 privind atribuțiile Curții Constituționale, art. 147 alin. (2) care statuează că *„în cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale”* și art. 148 alin. (2) privind prioritatea reglementărilor comunitare cu caracter obligatoriu, față de dispozițiile contrare din legile interne.

Sunt invocate, de asemenea, ca fiind încălcate, și dispozițiile privind protecția proprietății cuprinse în art. 1 din Primul Protocol

aditional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile Legii nr. 118/2010 au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din acest act normativ. Cu toate acestea, prevederile legale criticate continuă să își producă efectele juridice în prezentele cauze, astfel încât, potrivit jurisprudenței sale, concretizată prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza constituționalitatea prevederilor ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate.

1. Astfel, referitor la pretinsa neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 118/2010, susținută din perspectiva nerespectării termenului stabilit pentru sesizarea Curții Constituționale în vederea exercitării controlului constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora de Președintele României, prin Decizia nr. 465 din 8 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 31 iulie 2012, Curtea a observat că „dispozițiile art. 146 lit. a) și ale art. 147 alin. (2) din Constituție nu conțin o referire expresă asupra acestui termen. Termenele specifice procedurii premergătoare trimiterii legii spre promulgare sunt reglementate prin Legea nr. 47/1992, care stabilește, prin prevederile art. 15 alin. (2), că în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, legea se comunică Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului. Potrivit aceleiași norme, în cazul în care legea a fost adoptată cu procedură de urgență, termenul este de două zile.

De asemenea, Curtea a reținut că natura juridică a acestui termen este una de protecție a titularilor dreptului de sesizare a Curții Constituționale, spre a se evita promulgarea intempestivă a legii și eludarea, în acest fel, a controlului de constituționalitate *a priori*. Pentru a întări finalitatea urmărită prin instituirea acestui termen, Curtea a stabilit că, în măsura în care titularii dreptului de sesizare și-au exercitat acest drept în interiorul termenului respectiv, controlul de constituționalitate *a priori* va fi exercitat chiar dacă decretul de promulgare a fost emis înainte ca aceștia să își fi exercitat dreptul prevăzut de art. 146 lit. a) din Constituție. Or, cu privire la viitoarea Lege nr. 118/2010, titularii dreptului de sesizare prevăzuți la art. 146 lit. a) din Constituție și-au exercitat acest drept [...]. Astfel, chiar dacă Președintele a promulgat legea criticată pentru neconstituționalitate, aceștia aveau dreptul și posibilitatea să sesizeze Curtea Constituțională în termenul de două zile prevăzut de lege cu privire la textele care au făcut obiectul reexaminării [...].

Încălcarea acestui termen nu se poate converti într-un motiv de neconstituționalitate a legii, care a fost adoptată de către Parlament cu respectarea tuturor exigențelor de ordin constituțional.

Promulgarea este un act ulterior adoptării legii și exterior voinței emitențului actului, astfel încât eventualele probleme de constituționalitate în legătură cu acesta nu afectează constituționalitatea extrinsecă a legii.”

De altfel, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, Curtea a arătat că, indiferent de forma de exercitare a controlului de constituționalitate pe cale *a priori* sau *a posteriori*, acesta se va putea realiza întotdeauna numai prin respectarea strictă a Legii nr. 47/1992, precum și a dispozițiilor regulamentelor celor două Camere ale Parlamentului de către autoritățile publice implicate, lipsirea de substanță a uneia dintre cele două forme de control constituțional fiind de neconceput într-un stat de drept, ceea ce demonstrează clar că respectarea termenului de două zile este o obligație a autorităților publice implicate în procedura de promulgare, fiind

deci o condiție exterioară legii. Nu în ultimul rând, Curtea a reținut că obiectul controlului de constituționalitate reglementat la art. 146 lit. d) din Constituție îl constituie legile și ordonanțele Guvernului, și nu decretul de promulgare sau modul în care instituțiile publice înțeleg să își exercite competențele constituționale sau legale.

2. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea constată că soluția legislativă criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare celor invocate în prezenta cauză, în acest sens fiind, de exemplu, Decizia nr. 66 din 31 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 6 aprilie 2012, Decizia nr. 444 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 28 iunie 2012, sau Decizia nr. 465 din 8 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 31 iulie 2012.

Prin aceste decizii, Curtea a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă.

Realizând o examinare a compatibilității prevederilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a dispozițiilor art. 53 din Constituție. Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și în același mod. Curtea a observat totodată că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat. În plus, Curtea a observat că,

prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, s-a majorat cu 15%.

În ceea ce privește susținerea referitoare la încălcarea dreptului de proprietate privată, Curtea a stabilit că drepturile salariale constituie un „*bun*” ce intră în sfera de protecție a dreptului de proprietate, dar care nu vizează drepturile salariale viitoare, ci numai cuantumului sumelor aferente salariilor care sunt certe, lichide și exigibile. Așa fiind, Curtea a reținut că drepturile salariale neîncasate nu reprezintă creanțe certe, lichide și exigibile și, prin urmare, nu fac obiectul dreptului de proprietate, motiv pentru care nu se poate reține incidența dispozițiilor art. 44 și art. 136 din Constituție și nici a prevederilor art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens sunt și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 6 decembrie 2011, pronunțate în Cauza *Aleksandr Ponomarev împotriva Rusiei* și Cauza *Zahid Mammadov și alții împotriva Azerbaidjanului*.

De asemenea, Curtea nu a reținut nici pretinsa încălcare, prin reglementarea legală criticată, a dispozițiilor art. 41 alin. (5) din Constituție, întrucât drepturile salariale din sectorul bugetar stabilite de legi speciale între limite minime și maxime se determină concret prin negocieri colective, dar numai între limitele legale.

De altfel, Curtea a statuat că încheierea contractelor colective de muncă nu se poate face decât cu respectarea legii. Aceste contracte sunt izvor de drept, dar forța lor juridică nu poate fi superioară legii. În consecință, contractele colective sunt garantate în măsura în care nu încalcă prevederile legale în materie (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 383 din 23 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 21 aprilie 2011, și Decizia nr. 574 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011).

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în dosarele nr. 3.467/40/2011 nr. 3.504/40/2011, nr. 3.489/40/2011, nr. 3.758/40/2011, nr. 3.447/40/2011, nr. 3.658/40/2011, nr. 3.673/40/2011, nr. 3.461/40/2011, nr. 3.497/40/2011, nr. 3.506/40/2011, nr. 3.632/40/2011, nr. 3.634/40/2011, nr. 3.765/40/2011 și nr. 8.939/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 781

din 25 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului și art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului și art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, excepție ridicată de Luminița-Maria Filip în Dosarul nr. 3.291/117/2011 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 960D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 455/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea civilă din 21 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.291/117/2011, **Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului și art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor**, excepție ridicată de reclamanta Luminița-Maria Filip în cadrul unui litigiu având ca obiect „obligatia de a face”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 sunt neconstituționale, în ceea ce

privește plafonarea indemnizației de creștere a copilului la suma de 4000 RON, iar cele ale art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, în ceea ce privește plafonarea indemnizației de creștere a copilului la suma de 3400 RON.

Referitor la încălcarea dreptului la măsurile de asistență socială și a dreptului de proprietate, arată că, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a statuat că noțiunea de „*bun*” înglobează orice interes al unei persoane de drept privat ce are o valoare economică, astfel încât dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului poate fi asimilat unui drept de proprietate. În ceea ce privește principiul nediscriminării, arată că prin instituirea unui plafon de acordare a indemnizațiilor, precum și prin modalitatea de stabilire a drepturilor la indemnizația pentru creșterea copilului, nediferențiat în funcție de veniturile obținute și de contribuția diferită la buget a persoanelor beneficiare ale indemnizației de creștere a copilului, se aduce atingere art. 16 alin. (1) din Constituție.

În fine, arată că, deși Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 se bazează pe principiul contributivității, atunci când vine momentul stabilirii cuantumului indemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului se ignoră tocmai acest principiu mai sus menționat.

Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin deciziile nr. 1.166/2010, nr. 1.035/2010, nr. 455/2011 și nr. 765/2011.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că prevederile art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 au fost abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative care reglementează acordarea de beneficii de asistență socială, astfel încât, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi legale este inadmisibilă. În ceea ce privește art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, apreciază că acest text de lege este constituțional, iar excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.008 din 14 noiembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare.

— Art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 are următorul cuprins: „(1) Pentru copiii născuți, adoptați, încredințați în vederea adopției, luați în plasament, în plasament în regim de urgență sau tutelă până la data de 31 decembrie 2010, persoanele care, în ultimul an anterior datei nașterii copilului ori producerii evenimentelor menționate, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum și de o indemnizație lunară reprezentând 75% din media veniturilor realizate în ultimele 12 luni. Începând cu luna ianuarie 2012, cuantumul minim, precum și cuantumul maxim ale indemnizației lunare se raportează la indicatorul social de referință, denumit în continuare ISR, și nu poate fi mai mic de 1,2 ISR și nici mai mare de 6,8 ISR.

(2) Cele 12 luni prevăzute la alin. (1) pot fi constituite integral și din perioadele în care persoanele s-au aflat în una sau mai multe dintre următoarele situații:

a) și-au însoțit soțul/soția trimis/trimisă în misiune permanentă în străinătate;

b) au beneficiat de indemnizație de șomaj, stabilită conform legii;

c) au beneficiat de concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

d) au realizat perioade asimilate stagiului de cotizare în sistemul public de pensii, în condițiile prevăzute la art. 38 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare;

e) au realizat perioade de stagiu de cotizare în sistemul public de pensii în condițiile prevăzute de actele normative cu caracter special care reglementează concedierile colective;

f) au realizat în sistemul public de pensii, anterior datei intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, perioade de stagiu de cotizare pe bază de contract de asigurare socială;

g) au beneficiat de indemnizația lunară pentru creșterea copilului până la vârsta de 2 ani, respectiv până la vârsta de 3 ani în cazul copilului cu handicap;

h) au beneficiat de pensii de invaliditate;

i) au beneficiat de concediu fără plată pentru a participa la cursuri de formare și perfecționare profesională din inițiativa angajatorului sau la care acesta și-a dat acordul, organizate în condițiile legii;

j) au lucrat cu contract individual de muncă în străinătate, pe baza acordurilor guvernamentale bilaterale încheiate de România cu alte state;

k) se află în perioada de întrerupere temporară a activității, din inițiativa angajatorului, fără încetarea raportului de muncă, pentru motive economice, tehnologice, structurale sau similare, potrivit legii;

l) se află în perioada de 60 de zile de la absolvirea cursurilor de zi ale învățământului universitar, organizat potrivit legii, cu examen de licență sau de diplomă, în vederea angajării ori, după caz, trecerii în șomaj, potrivit legii;

m) urmează cursurile de zi ale învățământului preuniversitar și universitar, organizat potrivit legii, frecventate fără întrerupere. Sunt exceptate de la această obligație persoanele care au întrerupt cursurile din motive medicale;

n) urmează cursuri cu frecvență de masterat în țară sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene, într-un domeniu recunoscut de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, și cel puțin unul dintre părinții copilului are cetățenie română. Nu beneficiază de indemnizație de creștere a copilului cursanții care o primesc din partea altui stat membru al Uniunii Europene.

(3) Prin venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, se înțelege: venituri din salarii, venituri din activități independente, venituri din activități agricole, așa cum sunt definite de această lege.

— Art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 avea următorul cuprins: „Pentru copilul cu handicap concediul pentru creșterea copilului se acordă până la împlinirea de către acesta a vârstei de 3 ani, iar indemnizația aferentă se acordă în cuantum de 75% din media veniturilor nete realizate pe ultimele 12 luni și nu poate fi mai mică de 600 lei și nici mai mare de 3.400 lei.”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, precum și art. 47 alin. (2) care consacră „dreptul la concediul de maternitate plătit” și „dreptul la măsuri de asistență socială, potrivit legii.”

Totodată, arată că textele de lege criticate aduc atingere și art. 1 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Primul Protocol adițional și

art. 1 din Protocolul nr. 12 al aceleiași reglementări internaționale, precum și art. 1 alin. (2) lit. e), art. 2 alin. (3) și art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

În ceea ce privește art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, Curtea observă că, la data sesizării sale, aceste prevederi de lege erau abrogate expres prin art. IV punctul 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative care reglementează acordarea de beneficii de asistență socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 30 decembrie 2011.

În legătură cu problematica examinării unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, a statuat că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.”

Așadar, deși prevederile de lege supuse controlului nu se mai încadrează în fondul activ al legislației, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestora, având în vedere că prevederile art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 sunt aplicabile în cauza concretă dedusă judecării și își produc efectele față de autorul excepției de neconstituționalitate

Astfel, referitor la criticile autorului excepției privind neconstituționalitatea măsurii de plafonare a indemnizației de creștere a copilului, prin Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011, Curtea a reținut că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu este un drept constituțional, ci constituie una dintre măsurile de protecție socială instituite de stat prin lege în virtutea rolului de stat social, dar nenominalizate expres în Constituție. Caracteristic unui astfel de drept este că legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și cele stabilite prin legi.

Curtea a considerat, totodată, că măsurile adoptate au mai degrabă caracterul unei adaptări la condițiile economice existente, iar, raportat la acestea, măsurile dispuse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 nu au un caracter disproporționat, neputându-se vorbi despre o afectare a nivelului de trai decent, contrară Constituției. Un alt criteriu avut în vedere de legiuitor l-au constituit și condițiile de acordare a unor drepturi similare în alte state europene, sens în care Curtea a observat că, așa cum sunt prevăzute la momentul actual, condițiile din România se încadrează între limitele

minime și maxime stabilite la nivel european, și care sunt considerate ca necesare, dar și suficiente pentru a asigura un nivel de trai decent.

Cât privește pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, Curtea constată că acestea au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare.

În acest sens, este, de exemplu, Decizia nr. 455 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 2 iunie 2011, prin care Curtea a statuat că „indemnizația pentru creșterea copilului constituie o măsură concretă de protecție socială, fiind dreptul exclusiv al legiuitorului să stabilească modalitatea de acordare a acesteia, fără a aduce atingere existenței dreptului în sine.”

De asemenea, prin Decizia nr. 1.166 din 28 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 10 noiembrie 2010, Curtea a reținut că, „în ceea ce privește contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate corespunzătoare indemnizației pentru creșterea copilului, aceasta se suportă de la bugetul de stat, în această materie nefiind datorate celelalte contribuții sociale obligatorii stabilite de lege, ceea ce atestă, o dată în plus, faptul că dreptul de asistență socială în discuție nu este supus sistemului contributiv”, astfel încât textul de lege criticat din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 nu încalcă prevederile constituționale și convenționale invocate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În subsidiar, Curtea constată că autorul excepției deduce pretinsa neconstituționalitate a reglementărilor legale criticate și prin raportarea acestora la prevederile art. 1 alin. (2) lit. e), art. 2 alin. (3) și art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007.

Față de raportarea reglementării criticate la prevederile art. 1 și art. 2 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Curtea observă că, prin Decizia nr. 818 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, a statuat că acestea sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

În jurisprudența sa, Curtea a statuat însă că „examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins violate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele.”

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului și ale art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, excepție ridicată de Luminița-Maria Filip în Dosarul nr. 3.291/117/2011 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 798

din 27 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul „Proautonomia” din Satu Mare în Dosarul nr. 1.722/83/2011 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 805D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 806D/2012 și nr. 843D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 1.724/83/2011 și nr. 1.713/83/2011* ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă, și în dosarele nr. 827D/2012, nr. 1.031D/2012, nr. 1.128D/2012 și nr. 1.138D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010, ridicată de același autor în dosarele nr. 1.721/83/2011, nr. 1.760/83/CA/2011 — R, nr. 1.737/83/CA/2011 — R și nr. 1.705/83/CA/2011 — R ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 806D/2012, nr. 827D/2012, nr. 843D/2012, nr. 1.031D/2012, nr. 1.128D/2012 și nr. 1.138D/2012 la Dosarul nr. 805D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 27 martie 2012, pronunțate în dosarele nr. 1.722/83/2011 și nr. 1.724/83/2011, și prin Decizia civilă nr. 1.122/2012 — R din 20 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.713/83/2011*, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 118/2010**, excepție ridicată de Sindicatul „Proautonomia” din Satu Mare în cauze având ca obiect drepturi bănești.

Prin Încheierea din 15 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.721/83/2011, prin Decizia civilă nr. 2.065/CA/2012 — R din 2 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.760/83/CA/2011 — R, și prin încheierile din 11 iunie 2012, pronunțate în dosarele nr. 1.737/83/CA/2011 — R și nr. 1.705/83/CA/2011 — R, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă și Secția a II-a civilă, de**

contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010, excepție ridicată de Sindicatul „Proautonomia” din Satu Mare, în cauze având ca obiect litigiul de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Guvernul nu a avut un temei legal pentru restrângerea libertății la muncă a membrilor sindicatului, cu atât mai mult cu cât niciunul dintre acești membri nu și-a exprimat acordul de a munci în continuare, ulterior reducerii cu 25% a salariilor. Arată că, întrucât nu ne aflăm în niciuna dintre situațiile prevăzute în cuprinsul art. 42 din Constituție, scăderea nivelului de salarizare constituie o condamnare la muncă forțată. Autorul nu consideră că i s-a încălcat dreptul la negociere, ci dreptul de a-și exprima liber acordul asupra continuării muncii în noile condiții impuse de Guvern. În continuare, arată că, prin aplicarea dispozițiilor Legii nr. 118/2010, salariații din sectorul bugetar au fost discriminați față de salariații din celelalte sectoare de activitate și față de toate celelalte categorii de cetățeni, întrucât măsura reducerii salariilor bugetarilor cu 25% echivalează ca efecte cu o creștere a impozitului pe venit, stabilită numai pentru o parte a populației. Consideră că sarcina stopării crizei economice, reprezentând un fenomen social global, și a preîntâmpinării dezvoltării unor consecințe grave trebuia să intre în responsabilitatea tuturor cetățenilor țării, iar nu numai în cea a lucrătorilor din sectorul bugetar.

Mai arată că, în cauză, angajatorul avea obligația de a emite dispoziții individuale de reducere a salariilor cu 25% pentru fiecare salariat în parte, astfel încât textul de lege criticat contravine prevederilor art. 31 din Constituție privind dreptul persoanei la informație.

Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât adoptarea măsurilor prevăzute în cuprinsul Legii nr. 118/2010 a fost determinată de necesitatea stabilității economice a țării, în contextul crizei economice mondiale, având, de altfel, un caracter temporar, și nu încalcă prevederile constituționale privind nediscriminarea, atât timp cât s-a aplicat tuturor categoriilor de bugetari. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin deciziile nr. 872/2010, nr. 874/2010, nr. 1.655/2010, nr. 1.155/2011, nr. 66/2012, nr. 99/2012, nr. 132/2012 și nr. 157/2012.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere exprimat în dosarele nr. 827D/2011, nr. 1.409D/2011 și nr. 133D/2012 ale Curții Constituționale, cauze în care apreciază că dispozițiile de lege criticate constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional de proprietate ce afectează dreptul la salariu, în sensul de „bun”, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție. De asemenea, arată că reducerea salariilor a intervenit pentru o perioadă limitată de timp, astfel încât excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie. În fine, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în sensul neîncălării de către statul român a dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 31 privind dreptul la informație, art. 41 alin. (1) referitor la munca și protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea Legii nr. 118/2010 prin raportare la prevederile art. 16 și 41 din Constituție, de exemplu, prin Decizia nr. 447 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 12 iulie 2012. Cu acel prilej, Curtea a statuat că, „după intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2010, pentru întregul personal bugetar, cuantumul brut al salariului, soldelor și indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv al sporurilor, indemnizațiilor și altor drepturi salariale, stabilite conform Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, a fost afectat de o reducere de 25%, astfel încât nu se poate vorbi despre o discriminare a reclamanților în raport cu alte categorii de personal bugetar, întrucât reducerea se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același mod și în aceeași proporție. Principiul egalității în drepturi nu implică tratarea juridică uniformă a tuturor angajaților, ci impune ca la aceleași situații juridice să se aplice același regim, iar la situații juridice diferite tratamentul juridic să fie diferențiat”, precum și că „modul de salarizare a personalului bugetar este stabilit prin lege, reflectând posibilitățile financiare ale statului de a susține plata salariilor, fapt ce conduce la concluzia că la încheierea contractelor individuale de muncă nu a avut loc o negociere veritabilă a salariului, întrucât angajatul aderă la un contract de muncă în care salariul, ca element component al contractului, este predeterminat. Membrii de sindicat, reclamanți în cauza dedusă judecării, au calitatea de salariați în cadrul unităților intime, făcând parte din categoria de personal bugetar ce are drepturile salariale stabilite în baza Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, astfel încât, la încheierea contractului de muncă, nu a avut loc o negociere a cuantumului salariului și nu se poate susține faptul că prin adoptarea Legii nr. 118/2010 s-au încălcat dispozițiile din contractele de muncă ale salariaților din sectorul bugetar. Critica autorului, potrivit căreia scăderea nivelului de salarizare constituie o condamnare la muncă forțată, membrilor

sindicatului fiindu-le încălcat dreptul de a-și exprima liber acordul asupra continuării muncii în noile condiții impuse de Guvern, nu poate fi reținută. Nicio prevedere din legislația românească nu obligă salariații din sectorul bugetar de a-și continua activitatea în cadrul aceleiași instituții în care și-au desfășurat-o anterior diminuării cuantumului salariului/indemnizației/soldei. Dimpotrivă, în conformitate cu dispozițiile art. 41 alin. (1) din Constituție, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă, astfel încât salariatul, în orice moment dorește, poate solicita desfacerea contractului de muncă în cazul în care nu mai este mulțumit de condițiile de muncă sau de cuantumul salariului, ori din alte motive, fie ele imputabile angajatorului”.

În același timp, prin Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011, Curtea a statuat că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile.

Prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție. Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul „Proautonomia” din Satu Mare în dosarele nr. 1.722/83/2011, nr. 1.724/83/2011, nr. 1.713/83/2011*, nr. 1.721/83/2011, nr. 1.760/83/CA/2011 — R, nr. 1.737/83/CA/2011 — R și nr. 1.705/83/CA/2011 — R ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

În fine, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în *Cauza Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății. În același timp, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a observat că măsura reducerii salariilor prevăzută de Legea nr. 118/2010 nu a determinat suportarea unei sarcini disproporționate și excesive, incompatibilă cu dreptul la respectarea bunurilor garantat de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În consecință, instanța de contencios european al drepturilor omului a considerat că statul român nu a depășit marja sa de apreciere și nu a rupt justul echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului (a se vedea Decizia pronunțată în 6 decembrie 2011, în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 21).

În ceea ce privește invocarea de către autorul excepției a obligației angajatorului de a emite dispoziții individuale de reducere a salariilor cu 25% pentru fiecare salariat în parte, astfel încât acesta a încălcat prevederile art. 31 din Constituție referitor la dreptul persoanei la informație, Curtea constată că această critică privește exclusiv modalitatea de aplicare a legii de către autoritățile publice și nu constituie o veritabilă critică de neconstituționalitate a legii.

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

**privind suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Pădurilor
pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009
privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect
acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 43 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2012 nr. 293/2011, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Pădurilor pe anul 2012 cu suma de 450 mii lei, din care la capitolul 74.01 „ Protecția mediului”, titlul 10 „Cheltuieli de personal” din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 2. — Sumele alocate potrivit prezentei hotărâri vor fi utilizate numai pentru plata titlurilor executorii care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Mediului și Pădurilor pe anul 2012.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului act normativ se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 826/2012 privind suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Pădurilor pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul mediului și pădurilor,
Rovana Plumb
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 4 decembrie 2012.
Nr. 1.166.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

**privind exercitarea, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii,
a funcției publice de subprefect al județului Covasna
de către doamna Gheorghiu Georgeta**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), ale art. 89 alin. (21) și ale art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Gheorghiu Georgeta exercită, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, funcția publică de subprefect al județului Covasna.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Mircea Dușa
Ministrul delegat pentru administrație,
Radu Stroe

București, 4 decembrie 2012.
Nr. 1.167.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind desființarea Spitalului de Boli Cronice Ivești, județul Galați

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 174 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă desființarea, ca urmare a Hotărârii Consiliului Județean Galați nr. 694/2011, a Spitalului de Boli Cronice Ivești, cu sediul în localitatea Ivești, strada G-ral E. Grigorescu nr. 740, județul Galați, unitate sanitară publică cu paturi pentru care managementul asistenței medicale a fost transferat către autoritatea administrației publice locale.

Art. 2. — Componentele bazei materiale achiziționate cu finanțare de la bugetul de stat sau cu credite externe garantate de Guvern și celelalte componente ale bazei materiale, care se încadrează în prevederile art. 1 alin. (1) tezele a doua și a treia din Ordonanța Guvernului nr. 70/2002 privind administrarea unităților sanitare publice de interes județean și local, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2004, cu modificările și completările ulterioare, și care se află în administrarea unității sanitare prevăzute la art. 1, inclusiv stocurile de medicamente, materiale sanitare și alimente, se dau în administrarea Spitalului Clinic Județean de Urgență „Sf. Apostol Andrei” Galați, unitate sanitară publică din județul Galați, care le va prelua prin protocol de predare-preluare, semnat de direcția de sănătate publică a județului, în numele

statului și de unitatea respectivă, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, se abrogă numărul curent 165 de la rubrica „Județul Galați” din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 529/2010 pentru aprobarea menținerii managementului asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale care au desfășurat faze-pilot, precum și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se menține managementul asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale și la Primăria Municipiului București și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se transferă managementul asistenței medicale către autoritățile administrației publice locale și către Primăria Municipiului București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 10 iunie 2010, cu modificările și completările ulterioare, și numărul curent 32 de la rubrica „Județul Galați” din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 212/2011 pentru aprobarea Programului de interes național „Dezvoltarea rețelei naționale de cămine pentru persoanele vârstnice”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 11 martie 2011, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Mircea Dușa

p. Ministrul delegat pentru administrație,

Constantin Cătălin Chiper,

secretar de stat

Ministrul sănătății,

Raed Arafat

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

București, 4 decembrie 2012.

Nr. 1.168.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunilor privind transferul studenților înmatriculați în cadrul programelor de studii universitare de licență în instituțiile de învățământ superior militar

Pentru reglementarea unitară a transferului studenților înmatriculați în cadrul programelor de studii universitare de licență în instituțiile de învățământ superior militar,

pentru aplicarea dispozițiilor art. 176 alin. (5) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 149 alin. (1) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind transferul studenților înmatriculați în cadrul programelor de studii universitare de licență în instituțiile de învățământ superior militar, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, se abrogă Ordinul ministrului apărării naționale nr. M. 22/2002*) pentru aprobarea „Normelor privind transferul și înmatricularea elevilor și studenților în instituțiile militare de învățământ”.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apărării naționale,
Sebastian Huluban,
secretar de stat

București, 29 noiembrie 2012.
Nr. M.144.

*) Ordinul ministrului apărării naționale nr. M. 22/2002 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece are ca obiect reglementări din domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI

privind transferul studenților înmatriculați în cadrul programelor de studii universitare de licență în instituțiile de învățământ superior militar

Art. 1. — Transferul studenților înmatriculați în cadrul programelor de studii universitare de licență din instituțiile de învățământ superior militar se efectuează la cererea acestora, din motive temeinic justificate, în limita cifrei de școlarizare aprobate pentru specializarea și anul de studii respectiv, în conformitate cu prevederile prezentelor instrucțiuni.

Art. 2. — (1) Studenții înmatriculați în cadrul programelor de studii universitare de licență din instituțiile de învățământ superior militar se pot transfera, în cadrul domeniului fundamental, în următoarele situații:

- de la o specializare la alta, în cadrul aceleiași facultăți;
- de la o facultate la alta, în cadrul aceleiași instituții de învățământ superior militar;
- de la o instituție de învățământ superior militar la altă instituție de învățământ superior militar;
- de la o instituție de învățământ superior militar la o instituție civilă de învățământ superior.

(2) Studenții înmatriculați în cadrul programelor de studii universitare de licență din instituțiile de învățământ superior militar pe locurile finanțate de la bugetul de stat se pot transfera numai pe alte locuri finanțate de la bugetul de stat, iar studenții înmatriculați în instituțiile de învățământ superior militar pe locurile cu taxă se pot transfera numai pe alte locuri cu taxă.

(3) Transferul studenților se face cu respectarea principiului „subvențiile și bursele urmează studentul”, potrivit legii.

Art. 3. — (1) Transferul studenților înmatriculați la programe de studii universitare de licență cu durata de 3 ani se face numai la sfârșitul anului I de studii.

(2) Transferul studenților înmatriculați la programe de studii universitare de licență cu durata de 4 ani se face la sfârșitul anului I sau al anului II de studii.

(3) Transferul se realizează după îndeplinirea de către studenți a tuturor obligațiilor școlare, în conformitate cu planul de învățământ și cu criteriile de performanță stabilite de fiecare facultate, numai de la o facultate/specializare la altă facultate/specializare cu profil identic sau apropiat.

Art. 4. — Instituțiile de învățământ superior militar nu pot primi prin transfer studenți din instituții civile de învățământ superior.

Art. 5. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 2 alin. (1) și ale art. 4, Institutul Medico-Militar poate primi prin transfer studenți de la instituțiile civile de învățământ superior medical acreditate, în limita cifrei de școlarizare aprobate pentru seria și specializarea respectivă și în conformitate cu prezentele instrucțiuni, numai dacă aceștia îndeplinesc criteriile generale și specifice de recrutare și au fost declarați „ADMIS” la probele de

selecție susținute în centrele zonale de selecție și orientare ale Ministerului Apărării Naționale.

(2) Transferul studenților de la instituții civile de învățământ superior medical acreditate la Institutul Medico-Militar se realizează, cel mai târziu, la sfârșitul anului III de studii.

Art. 6. — (1) Cererea de transfer se depune la secretariatul facultății care urmează să primească studentul, cu cel puțin 30 de zile înaintea începerii anului universitar.

(2) Cererea de transfer conține avizul de transfer din partea decanului facultății de unde pleacă studentul și este însoțită de situația școlară a solicitantului, care trebuie să conțină notele și numărul de credite, numărul de ore/disciplină și programele analitice/fișele disciplinelor/mediile aferente.

(3) În situația în care numărul cererilor de transfer este mai mare decât numărul locurilor disponibile la specializarea și pentru anul de studiu respectiv, instituția de învățământ superior militar ierarhizează candidații în funcție de situația școlară aferentă perioadei de studii parcurse anterior.

(4) Pentru departajarea candidaților cu medii egale, instituția de învățământ superior militar poate stabili criterii de ierarhizare suplimentare.

Art. 7. — (1) Recunoașterea și echivalarea anilor de studii universitare de licență, efectuați anterior în același domeniu fundamental, se fac de către instituția de învățământ superior la care se transferă studentul, potrivit metodologiilor și regulamentelor proprii, pe baza numărului de credite de studii transferabile acumulate până în momentul depunerii cererii de transfer, a analizării curriculumului specializării respective și a notelor/mediilor obținute.

(2) Pentru eliminarea diferențelor de curriculum, consiliul facultății la care se transferă studentul poate hotărî examinări suplimentare pentru studenți, cu respectarea legislației în vigoare.

Art. 8. — (1) Competența de aprobare a transferului revine comandanților/șefilor structurilor cărora li se subordonează instituțiile de învățământ superior militar, respectiv, șefului Direcției generale de informații a apărării pentru specializarea „Informații pentru apărare”.

(2) Aprobările pentru transfer se solicită structurilor prevăzute la alin. (1) de către instituțiile de învățământ superior militar implicate, după avizarea cererii de transfer de către senatele acestora.

(3) Transferul studenților școlarizați pentru alți beneficiari din afara Ministerului Apărării Naționale se face cu aprobarea acestor structuri.

Art. 9. — Consiliul facultății care primește studentul transferat stabilește:

a) recunoașterea sau echivalarea examenelor și a creditelor de studii;

b) examenele de diferență și alte obligații, după caz;

c) perioada susținerii examenelor de diferență.

Art. 10. — Studentul transferat care nu îndeplinește integral programul stabilit de consiliul facultății și nu reușește pe parcursul a maximum două semestre de la data transferului să finalizeze examenele de diferență, să promoveze disciplinele și să acumuleze creditele prevăzute în planul de învățământ este exmatriculat.

Art. 11. — (1) Dispoziția de înmatriculare a studentului transferat se transmite, în copie, instituției de învățământ superior militar de unde provine studentul, în termen de 5 zile de la înmatriculare.

(2) Instituția de învățământ superior de la care pleacă studentul transmite instituției de învățământ superior primitoare actele de studii ale studentului transferat — diploma de bacalaureat, situația școlară pe ani de studii, certificatul de naștere în copie legalizată, precum și menționarea expresă dacă studentul a beneficiat de bursă acordată din fonduri publice, conform normelor legale, categoria acesteia și anii universitari/semestrele în care a beneficiat de bursă.

Art. 12. — (1) Studenții din instituțiile de învățământ superior militar care au fost declarați „INAPT” pentru a urma o instituție de învățământ militar sau nu mai pot urma cursurile instituțiilor de învățământ superior militar din alte motive neimputabile lor pot solicita transferul la o instituție civilă de învățământ superior, în condițiile legii.

(2) Studenții care solicită transferul în instituții civile de învățământ superior în alte situații decât cele menționate la alin. (1) primesc aprobarea de transfer numai după stabilirea cuantumului cheltuielilor de întreținere și instruire aferente perioadei de școlarizare în instituția de învățământ superior militar și acceptarea în scris a modului de recuperare a acestora, potrivit prevederilor legale.

Art. 13. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 2 alin. (2), studenții înmatriculați la programele de studii universitare de licență în instituțiile de învățământ superior militar pe locuri cu taxă de studii care au participat la admitere pe locurile finanțate de la bugetul de stat și au fost declarați „NEADMIS”, cu notă de minimum 5, pot fi transferați, în cadrul aceleiași specializări, pe locurile finanțate de la bugetul de stat vacante din seria respectivă, în conformitate cu prezentele instrucțiuni.

(2) Transferul studenților înmatriculați pe locuri cu taxă de studii pe locuri finanțate de la bugetul de stat se realizează cu respectarea prevederilor art. 3, candidații fiind ierarhizați în funcție de situația școlară aferentă perioadei de studii parcurse anterior.

(3) Recuperarea modulului de pregătire militară pentru studenții transferați care nu au urmat această pregătire se va face pe parcursul următorului an universitar.

Art. 14. — (1) Pentru situațiile prevăzute la art. 5 și 13, cererile de transfer, avizate de senatele universitare, se transmit, prin grija instituției la care s-a solicitat transferul, la centrul militar zonal/județean/de sector pe raza căruia domiciliază studentul, în vederea derulării procedurilor specifice de recrutare și selecție.

(2) Aprobările pentru transfer se solicită structurilor prevăzute la art. 8 alin. (1) de către instituțiile de învățământ superior militar implicate, numai pentru studenții care îndeplinesc criteriile generale și specifice de recrutare și au fost declarați „ADMIS” la probele de selecție susținute în centrele zonale de selecție și orientare ale Ministerului Apărării Naționale.

Art. 15. — (1) La specializările universitare prevăzute pentru arma aviație — specialitatea naviganți — nu se transferă studenți de la specializările universitare prevăzute pentru alte arme/specialități militare.

(2) Studenții înmatriculați la specializările universitare prevăzute pentru arma aviație — specialitatea naviganți, oprți de la zbor din motive neimputabile lor, se pot transfera la altă specializare universitară prevăzută pentru arma aviație.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 3 alin. (1), transferul studenților prevăzuți la alin. (2) se realizează pe toată durata studiilor, cu respectarea prezentelor instrucțiuni.

Art. 16. — În termen de 10 zile de la finalizarea procedurii de transfer instituțiile de învățământ superior militar informează Direcția management resurse umane cu privire la situația studenților transferați.

Art. 17. — (1) Contractul de studii încheiat de studentul transferat cu instituția de învățământ superior de la care pleacă se reziliază, încheindu-se un nou contract de studii cu instituția de învățământ superior la care s-a realizat transferul.

(2) Studenții transferați în condițiile prevederilor art. 13 încheie un nou contract de studii cu instituția de învățământ superior militar, potrivit legislației în vigoare.

Art. 18. — Instituțiile de învățământ operează transferurile efectuate în registrele matricole și țin evidența acestora.

Art. 19. — Procedurile, competențele și atribuțiile care decurg din prezentele instrucțiuni se înscriu, după caz, în regulamentele și metodologiile proprii instituțiilor de învățământ superior militar, precum și în Carta Universitară, potrivit legii.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

